Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședință publică la data de 17 decembrie 2024
Cererea de apel a reprezentantului pârâtei Alina Raducan (Burcovschi), avocatul Andrei Beruceaşvili, a fost depusă la data de 26 decembrie 2024
Hotărârea motivată a fost întocmită la data de 19 februarie 2025

Dosarul nr. 2-21034/20
2-20137550-12-2-03112020-1

HOTĂRÂRE
în numele legii

17 decembrie 2024 municipiul Chişinău

Judecătoria mun.Chișinău, sediu Centru
În componenţă sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ecaterina Silivestru
grefier Alexandra Danilova

judecând în şedinţa de judecată publică pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de A.P.C. A0130-0069 către Alina Raducan (Burcovschi), privind încasarea prejudiciului material, cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 03 noiembrie 2020, avocatul Maria Perebicovscaia, acționând în interesul Asociației de Coproprietari din Condominiu nr. 55/748 (reorganizată în Asociația de Proprietari din Condominiu A0130-0069), a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Alinei Raducan, solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 8.545 lei.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei a indicat că pârâta, Alina Raducan, este posesoare a locului de parcare din blocul locative, situat în *****. Proprietar și gestionar al blocului locativ este Asociația de Coproprietari în Condominiu 55/748, care administrează bunul imobil, respectiv blocul locativ și parcarea subterană de la adresa menționată.
3. Astfel, Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/748, denumită în continuare „Asociația”, este constituită în conformitate cu Legea condominiului în fondul locativ, Legea privatizării fondului de locuințe, Legea cu privire la locuințe și alte acte legislative și normative care reglementează relațiile de drept, precum și alte relații în problemele proprietății asupra locuințelor, încăperilor cu altă destinație, decât aceea de locuință (în continuare - încăperi), proprietății comune in divize și altor bunuri imobiliare din condominiu în fondul locativ.
4. Reprezentantul reclamantei a menționat, că la data de 23 ianuarie 2020, la ora 17:10, la intrarea în parcarea subterană a blocului locativ, pârâta, aflată la volanul unui automobil marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, a deteriorat poarta de la intrarea în parcarea

subterană, situată la nivelul -2, sub blocul nr. *****. Ulterior, pârâta a lăsat automobilul în parcare, fără a înștiința reprezentanții asociației despre incidentul produs.
5. Faptul deteriorării porții de către pârâtă a fost confirmat de martorul Ruslan Nercas, membru al Asociației de Coproprietari 55/748, fiind prezent în momentul producerii incidentului în parcarea subterană.
6. Conform explicațiilor martorului, pârâta intra în parcare cu autoturismul menționat, personalizat cu publicitatea brandului „RedBull". Având în vedere că pe acoperișul automobilului se aflau doze de RedBull, publicitatea fiind destul de înaltă, aceasta nu a putut să treacă sub roleta de la intrare, blocându-se. În urma forțării porții de către pârâtă, aceasta s-a deteriorat.
7. Prin răspunsul IP Centru mun. Chișinău nr. 30/20/1-2418 din 20 februarie 2020, s-a precizat că situația creată ține de relații juridico-civile, rezolvarea căror este de competența instanțelor judecătorești.
8. Astfel, prin acțiunile pârâtei, reclamantei Asociației de Coproprietari 55/748 i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 8 545 lei.
9. Reprezentantul reclamantei a menționat, că la data de 20 ianuarie 2020, conform actului de predare-primire a serviciilor de întreținere și examinare, s-a confirmat că ușile secționate automatizate, precum și componentele acestora, au funcționat conform caracteristicilor tehnice.
10. Astfel, declarațiile martorului confirmă tamponarea roletei de către pârâtă, iar procesul-verbal al consiliului ACC 55/748, întocmit pentru constatarea deteriorării roletei, confirmă incidentul. De asemenea, Actul de defectare și Actul de predare-primire atestă cheltuielile generate de tamponare.
11. Având în vedere că ușa nu putea fi exploatată după tamponarea produsă de pârâtă, reclamanta a fost nevoită să suporte cheltuielile pentru reparația acesteia. Conform Actului de predare-primire din 04 martie 2020, suma necesară pentru lucrările de reparație și instalare este de 8 545 lei.
12. În temeiul dispozițiilor articolului 19 din Codul civil, Legii Condominiului, precum și articolelor 18, 25 și 230 din Codul de procedură civilă, s-a solicitat încasarea de la Alina Raducan, în beneficiul ACC 55/748, a prejudiciului material în sumă de 8 545 lei, a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.
13. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Maria Perebicovscaia, a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea ei în sensul în care a fost formulată.
14. Reprezentantul pârâtei, avocatul Andrei Beruceașvili, atât în ședința de judecată, cât și prin referința anexată la materialele cauzei (f.d. 47-49), a solicitat respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată depuse de ACC nr. 55/748 împotriva Alinei Raducan cu privire la încasarea prejudiciului material.
15. În susținerea poziției de respingere, avocatul a argumentat, că reclamantul nu a prezentat instanței de judecată probe concludente și pertinente, care să demonstreze vinovăția pârâtei în producerea incidentului din 23 ianuarie 2020. De asemenea, a atras atenția instanței asupra faptului că, pentru acțiunile pretins ilegale ale pârâtei, reclamantul a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, solicitând pornirea procedurii contravenționale.
16. În urma cercetării circumstanțelor incidentului din 23 ianuarie 2020 și a materialelor probatorii de către IP Centru al DP mun. Chișinău, s-a adoptat decizia de a nu începe procedura contravențională împotriva pârâtei Alina Raducan, pe motiv că nu au fost stabilite sau constatate abateri de la legislația în vigoare a Republicii Moldova.

17. În această ordine de idei, a fost constatat faptul lipsei vinovăției pârâtei în producerea incidentului la data de 23 ianuarie 2020 și deteriorarea porților. Este absolut clar, că în situația când pârâta conducea un mijloc de transport (mijloc de pericol sporit) în cazul deteriorării porților de intrare chiar și din imprudență, ultima a fost pasibilă de răspundere contravențională pentru producerea accidentului rutier în baza art.242 Cod contravențional RM (încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea bunurilor materiale ori cu cauzarea de vătămări corporale ușoare).
18. Reclamantul, primind răspunsul Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun.Chișinău din 20 februarie 2020, nu l-a contestat în ordinea stabilită, astfel a fost de acord cu rezultatele cercetărilor efectuate de către organele de poliție pe marginea incidentului din 23 ianuarie 2020.
19. De asemenea, a atras atenția instanței de judecată asupra faptului, că în materialele prezentate instanței de judecată sunt mai multe neconcordanțe, care pun la îndoială rezonabilă poziția reclamantului expusă în cerere de chemare în judecată.
20. În primul rând, conform procesului-verbal de constatare a deteriorării roletei automatizate la nivelul parcării subterane (etajul 2) din 23 ianuarie 2020, s-a constatat că „sensorii de obstacol nu erau funcționali". Astfel, reclamantul însuși a constatat că, la data respectivă, sensorii de obstacol nu funcționau, ceea ce a constituit cauza producerii incidentului cu ușa automatizată. În condițiile, în care acești senzori ar fi fost în stare funcțională, închiderea ușii automatizate în momentul trecerii unui autoturism ar fi fost imposibilă.
21. În continuare, s-a constatat că, la data de 27 ianuarie 2020, de către reclamant și reprezentanții S.R.L. „Best Gates", a fost întocmit Actul de defectare, din conținutul căruia reiese, că costul lucrărilor pentru repararea ușii automatizate a parcării subterane de pe str. Doctor Tudor Strișcă 8/1 este de 400 Euro pentru panoul sandwich și elementele de fixare și de 30 euro pentru montare. În acest act nu se menționează confirmarea privind starea nefuncțională a senzorilor de obstacol, iar în mod evident atât reclamantul, cât și firma care a instalat ușile automatizate, au dorit să evite o posibilă răspundere pentru deteriorarea autoturismului în urma defecțiunilor ușii automatizate.
22. La data de 04 martie 2020, reclamantul și administrația S.R.L. „Best Gates" au întocmit Actul de predare-primire a serviciilor de reparație prestate și a lucrărilor executate, prin care s-a constatat că costul lucrărilor de reparație a fost de 8 545 lei, iar lucrările de reparație au fost efectuate la adresa din ***** (amintim că incidentul a avut loc pe str. *****).
23. La data de 29 mai 2020, în adresa pârâtei a fost expediată o somație, prin care reclamantul solicita repararea prejudiciului în sumă de 9 000 lei, deși în martie 2020 se pretindea că costul lucrărilor de reparație a fost de 8545 lei.
24. La data de 07 octombrie 2020, S.R.L. „Best Gates" a emis o factură fiscală seria nr. EAA 003393100 prin care, chipurile, s-ar confirma că reclamantului i-au fost prestate serviciile de reparație a ușii în suma totală de 8 545 lei. Însă, din conținutul facturii reiese că serviciile au fost prestate la data de 07 octombrie 2020, și nu pe 04 martie 2020, cum este indicat în Actul de predare-primire.
25. La data de 09 octombrie 2020, în adresa pârâtei a fost expediată o somație repetată, prin care reclamantul solicita repararea prejudiciului în sumă de 9.000 lei, deși costul lucrărilor de reparație, conform facturii emise de S.R.L. „Best Gates", a fost de 8 545 lei.
26. Toate circumstanțele menționate demonstrează, că administrația reclamantului, cu rea-credință, a încercat cu toate metodele să ascundă defecțiunea senzorilor de obstacol, iar toate Actele de defectare și de predare-primire sunt acte fictive, menite să inducă instanța de judecată în eroare în ceea ce privește circumstanțele reale ale producerii incidentului.

27. Mai mult, suma de 8 545 lei a fost deja neîntemeiat inclusă de reclamant în factura pentru serviciile comunale ale apartamentului nr.*****din *****, în compartimentul „cheltuielile de exploatare”.
28. Atrage atenția instanței asupra faptului, că pârâta nu este proprietara apartamentului nr. *****din *****. Conform datelor Registrului bunurilor imobile, proprietarul apartamentului nominalizat și membru al condominiului este cetățeanul Pozdîrca Victor***** Totodată, în somația din 09 octombrie 2020, reclamantul menționează că a inclus suma de 8 545 lei în bonul de plată al apartamentului și indică faptul că suma a fost parțial achitată (probabil de către proprietarul apartamentului).
29. În pofida acestui fapt, reclamantul ascunde de instanța de judecată achitarea parțială a sumei de 8 545 lei și înaintează pretenții repetate pentru încasarea aceleași sume, având ca scop îmbogățirea fără justă cauză.

Aprecierea instanței

30. Elucidând în esență toate ipostazele cauzei, apreciind probele administrate, audiind explicațiile reprezentantului reclamantei și ale reprezentantului pârâtei, precum și studiind actele prezentate în raport cu cerințele formulate și cu prevederile legale aplicabile, instanța conchide că cererea de chemare în judecată este pasibilă admiterii, pentru considerentele ce urmează.
31. În conformitate cu articolul 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim. Conform articolului 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (l) din același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată. Articolul 6 din Codul de procedură civilă statuează că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.
32. În corespundere cu articolul 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
33. Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar articolul 122 din Codul de procedură civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Potrivit articolului 130 alin. (1) Codul de Procedură Civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere,

bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
34. În temeiul articolului 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acțiunii. Conform articolului 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.
35. În conformitate cu articolul 9 din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.
36. Conform articolului 15 alin. (1), (2), 16 alin. (1) lit. g) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.
37. În temeiul articolului 19 alin. (1) - (2) din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Potrivit articolului 20 alin. (1) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.
38. Conform articolului 774 din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri. Potrivit articolului 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
39. În ședința de judecată s-a constatat, că proprietar și gestionar al blocului locative, situat în *****, este Asociația de Coproprietari în Condominiu 55/748 (reorganizată în Asociația de Proprietari din Condominiu A0130-0069), care administrează bunul imobil, respectiv blocul locativ și parcarea subterană de la adresa menționată (f.d. 31, f.d. 110).
40. În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 23 ianuarie 2020, la ora 17:10, la intrarea în parcarea subterană a blocului locativ, pârâta Alina Raducan, aflată la volanul unui

automobil marca *****, cu numărul de înmatriculare*****, a deteriorat poarta de la intrarea în parcarea subterană, situată la nivelul -2, sub blocul nr. *****. Ulterior, pârâta a lăsat automobilul în parcare, fără a înștiința reprezentanții asociației despre incidentul produs.

41. Astfel, se reține că, conform certificatului nr. 10/02 din 27 octombrie 2020, cet. Alina Raducan, domicilia pe adresa ***** (f.d. 20), fiind și posesoare a locului de parcare din blocul locativ.

42. Conform articolului 1998 alin. (1), (2) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul statuează că, răspunderea delictuală survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate. De aceea răspunderea pentru dauna cauzată persoanei umane poate avea numai caracter delictual, independent de faptul se afla sau nu persoana vătămată în raporturi contractuale cu delincventul. Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic.

43. Respectiv, pentru răspunderea delictuală este obligatorie existența unui delict, care include în sine elementele obligatorii şi anume: prejudiciul; fapta ilicită; raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu exceptia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

44. În aceeași ordine de idei, este necesar de identificat că fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii. Astfel, fapta ilicită apare sub forma inacţiunii în acele situaţii când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârşească o anumită acţiune. Abţinerea de la îndeplinirea acestei activităţi sau de la săvârşirea acţiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită. De asemenea, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit reguli generale, vinovăția autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

45. Instanţa de judecată reține că, faptul deteriorării porții de la intrarea în parcarea subterană situată la nivelul -2, sub blocul nr. *****, a fost confirmat de martorul Ruslan Nercas, membru al Asociației de Coproprietari 55/748, fiind prezent în momentul producerii incidentului în parcarea subterană. Astfel, conform explicațiilor martorului, potrivit procesului-verbal privind actele de constatare din 19 februarie, pârâta intra în parcare cu autoturismul menționat, personalizat cu publicitatea brandului „RedBull”. Având în vedere că pe acoperișul automobilului se aflau doze de RedBull, publicitatea fiind destul de înaltă, aceasta nu a putut să treacă sub roleta de la intrare, blocându-se. În urma forțării porții de către pârâtă, aceasta s-a deteriorat (f.d. 18).

46. Instanţa de judecată denotă, că la data de 20 ianuarie 2020, conform actului de predare-primire a serviciilor de întreținere și examinare, s-a confirmat că ușile secționate automatizate, precum și componentele acestora, au funcționat conform caracteristicilor tehnice (f.d. 14).

47. Astfel, se atestă, că prin procesul-verbal al Consiliului ACC 55/748, din 23 ianuarie 2020, s-a constatat deteriorarea roletei automatizate la nivelul de parcare subteran (et. -2) (f.d. 12). De asemenea, prin Actul de defectare și Actul de predare-primire, eliberate de S.R.L. „Best Gates", se atestă cheltuielile generate de tamponare, în sumă de 8 545 lei (f.d. 13, f.d. 15).
48. Prin răspunsul IP Centru mun. Chișinău nr. 30/20/1-2418 din 20 februarie 2020, s-a stabilit că situația apărută ține de relații juridico-civile, rezolvarea căror este de competența instanțelor judecătorești (f.d. 19).
49. Afirmația reprezentantului pârâtei, conform căreia administrația reclamantului, cu rea-credință, a încercat prin toate metodele să ascundă defecțiunea senzorilor de obstacol, iar toate actele de defectare și de predare-primire sunt acte fictive, menite să inducă instanța de judecată în eroare cu privire la circumstanțele reale ale producerii incidentului, poate fi apreciată ca fiind subiectivă, întrucât până în prezent nu există niciun act care să confirme acest fapt.
50. La fel, nu pot fi reținute alegațiile reprezentantului pârâtei, precum că, în urma cercetării circumstanțelor incidentului din 23 ianuarie 2020 și a materialelor probatorii de către IP Centru al DP mun. Chișinău, s-a adoptat decizia de a nu începe procedura contravențională împotriva pârâtei Alina Raducan, pe motiv că nu au fost stabilite sau constatate abateri de la legislația în vigoare a Republicii Moldova, fiind constatat faptul lipsei vinovăției pârâtei în producerea incidentului la data de 23 ianuarie 2020 și deteriorarea porților.
51. În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în acord cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) CPC RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.
52. Se mai reține că, în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat. Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.
53. În consecință, având în vedere cele expuse în raport cu probatoriul administrat, se conchide că cererea de chemare în judecată este pasibilă admiterii integrale.
54. Raportând situația reținută la prevederile legale indicate mai sus, se atestă cu certitudine, că pârâta nu a prezentat instanței probe pertinente în confirmarea faptelor indicate, or în această ordine de idei urmează a fi apreciate în folosul reclamantei, având în vedere prevederile legale racordate la probele prezentate.
55. Astfel, instanța ajunge la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată, încasând de la Alina Raducan (Burcovschi), în beneficiul A.P.C. A0130-0069, prejudiciul material în sumă de 8 545 lei.
56. În conformitate cu articolul 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii, iar potrivit articolului 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului proporţional părţii respinse din pretenţiile

reclamantului. Astfel, instanța de judecată consideră necesar a încasa din contul Alinei Raducan (Burcovschi), în beneficiul A.P.C. A0130-0069, taxa de stat în cuantum de 270 lei.

în conformitate cu articolele 238, 239, 240 și 241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăşte

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de A.P.C. A0130-0069 către Alina Raducan (Burcovschi) privind încasarea prejudiciului material, cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Alina Raducan (Burcovschi), născută la ***** IDNP *****, în beneficiul A.P.C. A0130-0069, I.D.N.O. 1018600041324, prejudiciul material în sumă de 8545 (opt mii cinci sute patruzeci și cinci) lei și taxa de stat în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ecaterina Silivestru